Dissabte 28 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 12,8-12): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «I us dic a vosaltres: tot el qui em confessarà davant els homes, també el Fill de l'home el confessarà davant els àngels de Déu; però el qui em negui davant els homes, serà negat davant els àngels de Déu.

I a tot el qui digui alguna paraula contra el Fill de l'home, se li perdonarà, però a aquell que blasfemi contra l'Esperit Sant, no li serà perdonat.

I quan us portin a les sinagogues i als magistrats i a les autoritats, no us preocupeu sobre com o amb què respondreu, o què direu: l'Esperit Sant us ensenyarà en aquella hora el que convindrà dir».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Tot el qui em confessarà (...) també el Fill de l'home el confessarà»

Fr. Alexis MANIRAGABA
(Ruhengeri, Rwanda)

Avui, el Senyor desvetlla la nostra fe i esperança en Ell. Jesús ens anticipa que haurem de comparèixer davant l'exèrcit celestial per a ser examinats. I aquell que s'hagi pronunciat a favor de Jesús adherint-se a la seva missió «també el Fill de l'home el confessarà» (Lc 12,8). Dita confessió pública, però, es fa en paraules, en actes i durant tota la vida.

Aquesta interpel·lació a la confessió és encara més necessària i urgent als nostres temps, en els que hi ha gent que no vol pas escoltar la veu de Déu ni seguir el seu camí de vida. Amb tot, la confessió de la nostra fe tindrà un fort seguiment. Per tant, no siguem confessors ni per por d'un càstig —que serà més sever per als apòstates— ni per la recompensa més abundosa per als fidels. El nostre testimoni és necessari i urgent per a la vida del món, i Déu mateix ens hi crida tal com va dir sant Joan Crisòstom: «Déu no s'acontenta pas amb la fe interior; Ell demana la confessió exterior i pública, i ens mou així a una confiança i a un amor més grans».

La nostra confessió és sostinguda per la força i la garantia del seu Esperit que està actiu dins nostre i que ens defensa. El reconeixement de Jesucrist davant dels seus àngels és de cabdal importància ja que aquest fet ens permetrà veure'l cara a cara, viure amb Ell i ser inundats de la seva llum. Alhora que el

contrari no serà una altra cosa que patir i perdre la vida, ser privat de la llum i despossseït de tots els béns. Demanem, doncs, la gràcia d'evitar tota negació per por al suplici o per ignorància; per les heretgies, per la fe estèril i per la manca de responsabilitat; o perquè vulguem evitar el martiri. Siguem forts; l'Esperit Sant és amb nosaltres! I «amb l'Esperit Sant hi és sempre Maria (...) i Ella ha fet, així, possible l'explosió missionera esdevinguda a Pentecosta» (Papa Francesc).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «La impenitència és blasfèmia contra l'Esperit, que no es perdona ni en aquest món ni en l'altre, perquè la penitència aconsegueix el perdó en aquesta vida, que també val per a l'altra» (Sant Agustí)

- «L'Església necessita sants de tots els dies, els de la vida ordinària. Són els testimonis que porten endavant l'Església, que ho demostren amb la coherència de vida i amb la força de l'Esperit Sant que han rebut com a do» (Francesc)

- «(...) La misericòrdia de Déu no té límits, però el qui es nega deliberadament a acollir la misericòrdia de Déu amb el penediment rebutja el perdó dels seus pecats i la salvació oferta per l'Esperit Sant. Un enduriment així pot portar a la impenitència final i a la perdició eterna» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.864)

Altres comentaris

«L'Esperit Sant us ensenyarà en aquella hora el que convindrà dir»

Mn. Albert TAULÉ i Viñas
(Barcelona, Espanya)

Avui ressonen altra vegada les paraules de Jesús invitant-nos a reconèixer-lo davant dels homes: «Tot el qui em confessarà davant els homes, també el Fill de l'home el confessarà davant els àngels de Déu» (Lc 12,8). Som en un temps en els quals a la vida pública hom reivindica la laïcitat, obligant els creients a manifestar la seva fe únicament en l'àmbit privat. Quan un cristià, un prevere, un bisbe, el Papa..., diu alguna cosa públicament, ni que sigui plena de sentit comú, ja molesta, únicament perquè ve del qui ve, com si nosaltres no tinguéssim dret —com tothom!— a dir el que pensem. Per més que els incomodi, no podem deixar d'anunciar l'Evangeli. En tot cas, «L'Esperit Sant us ensenyarà en aquella hora el que convindrà dir» (Lc 12,12). Al respecte, sant Ciril de Jerusalem ho reblava afirmant que «l'Esperit Sant, que habita en els qui estan ben disposats, els inspira com a doctor allò que han de dir».

Els atacs que ens fan tenen una gravetat diferent, perquè no és el mateix dir mal d'un membre de l'Església (a vegades amb raó, per les nostres mancances), que atacar Jesucrist (si el veuen únicament en

la seva dimensió humana), o bé injuriar l'Esperit Sant, ja sigui blasfemant, ja sigui negant l'existència i els atributs de Déu.

Pel que fa al perdó de la injúria, fins i tot quan el pecat és lleu, cal una actitud prèvia, que és el penediment. Si no hi ha penediment, el perdó és inviable, el pont està trencat per una banda. Per això, Jesús diu que hi ha pecats que ni Déu no perdonarà, si no hi ha per part del pecador l'actitud humil de reconèixer el seu pecat (cf. Lc 12,10).